

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt. Néptanítóknak egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1.50. Egyes szám 10 kr.

Felolós szerkesztő:

Dr. Molnár Gyula.

Megjelenik hetenként kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség: Csendes-utca, TOTH-féle ház.
Kiadóhivatal: Csendes-utca, OLAH-féle ház.

Ellenzéki pártviszonyok.

Nem elbizakodottság, nem hanyagunk föléisítése, de alapos meggyőződésünk mondatja velünk, hogy szerettünk orsz. képviselőnk iránt Zombor szab. kir. város polgárainak túlnyomó többsége odanad bízalommal viseltetik s melegen óhajta politikai képviseltetését a parlamentben kezei közé tenni le.

Meg vagyunk arról győződve, hogy ezen óhaj még azon polgáraink szívében is él, kik önérdék s erkölcsi pressiók folytán a kormánypárthoz szegődtek, s szavukat lekötötték.

Ninos Zomborban kormánypárt. A polgárok általában ellenzéki érzületűek s hívek ama zászlóhoz, melynek Mártonfi Károly is egyik kiváló harozosa.

Mind e mellett tény az, hogy a kormánypárt kortes akciói, melyeket közelebről jellemoznünk nem kell, — némi hangulatot idéztek elő; nevezetesen a város különböző utcáiban a hivatalnokok s főkortesek házaizt zászlókkal díszíték föl, melyek — bár igen győre jelentkeznek, — mégis mintegy a kormánypárt egyedül-tele mellett látszanak tanubizonyoságot tenni.

Közelebről bírálva ezen látszatot, egyáltalán nem találjuk ránk néve jelentőséggel bírónak a zászló-kidugdosást, mert mindazokról, kik ilyen ostantativ nyilatkoznak a kormánypárti jelölt mellett, úgy is tudtuk, 3 év előtt is, hogy mamelukok. Ellenben a 3 év előtt ellenzékiek csak igen-igen kevés számmal csatlakoztak ahhoz a kortes-fogáshoz, mely a zászló-kitűzéssel akar hangulatot teremteni.

Es ha az ellenzék e példát követni fogná, bizonyára sokkal több zászló lengene a házakon, mint ma, midőn az ellenzék csendben s külső zaj nélkül működik.

Ama nagyhangú dísekvések tehát, melyek az ellenpárt részéről szólnak ereszettnek, nem egyebek íres szappan-buborékoknál, melyek a levegőben szétpattannak.

A város ellenzéki érzületű polgárai várva-várják a napot, melyen Mártonfi városunk falai között üdvözölhetnék s újból képviselő-jelöltől kikiálthatnák.

Tervben is volt, hogy ezen ünnepélyes s nyilvános pártgyűlés f hó 21-én fog megtartatni. Ekkorra tervezte polgárságunk a mérsékelt ellenzék vezére Apponyi Al-

bert gr. s a volt miniszterelnök Bittó István kíséretében leérkező Mártonfi fogadtatását. —

Azonban a mai napig illetékes helyről nem kaptunk tudósítást az iránt, vajjon szeretett orsz. képviselőnk intenciói megegyeznek-e a polgárság tervével, s nem halasztatott-e ezen pártgyűlés az országgyűlés berekesztése utáni el.

Mondjuk — ez iránt maig tájékozva nem vagyunk, de azért valószínűnek tartjuk, hogy orsz. képviselőnk a terbebe volt pártgyűlésen jelen lesz, — s hogy az e szerint meg is fog tartatni.

A mennyiben tehát ez elmaradna, kérjük tisztelt elvtársainkat — a pártelnök ur további intézkedéseit kikérni, mert bizonyára fontos okok foroghatnának fenn a már minden tekintetben sikeresnek ígérkező pártgyűlés elhalasztására néve.

Ha ellenben, — mint óhajtjuk — ezen pártgyűlés meg fog tartatni, a miről idejekorán értesülni fognak elvtársaink, ugy akkor fölkérjük őket minél nagyobb számban megjeleneni ott s meggyőződésükhöz híven dokumentálni álláspontjukat.

Az ellenzék pártgyűlése nem akar tulajdonképi versengés lenni a kormánypárttal. Erre nincs semmi szükségünk. Az ellenzék immár teljesen szervezve van s számba veszi azon körülményeket, melyek polgáraink egy részét a nyilvános föllépéstől visszatartják.

Nem akarjuk kitenni polgárainkat annak a kellemtelenségnek, hogy nyakukra zudítsuk a kormánypárti hivatalnok korteseket, kik minden áron el akarják őket hitök s a meggyőződésüktől tántorítani.

A pártgyűlés egyedül ózolja: Mártonfi Károly szerettét képviselőnk beszámolójának tudomás vétele, s újbóli képviselő-jelöltől való kikiáltása.

A tulajdonképi döntő harcot mi az urnák mellett fogjuk a kormánypárttal megvívni, s erős az a hitünk, hogy külső zaj és korteskedés nélkül is győzni fogunk, mert a mi ügyünk hazánk legszentebb s legigazságosabb ügye.

Megint a bajmoki jegyző ügye.

Bizonyos undorral nyulok tolhöz. Csömör vezirajtam erőt, ha hozzá fognék ezen gyalázatos ügyhöz. — E-küldt ellensége vagyok a személyeskedésnek. Pedig ilyenkor

a személy s az ügy nem igen választható el. — Nevezetesen semmi hajlamon nincs Rédei jegyzővel polemizálni. O ugyanis a „Bácska” valamelyik számában nyilatkozatot tesz közbe, hogy nem akarja az ügyet hírlapi firtással „elmérgesíteni” — Mondom nekem a személyeskedő polemia nyemre nincs de a nyitl hazugságot szó nélkül mégse hagyhatom.

Rédei olyan helyről írtették nyugodt magaviseletre, amely helyről való ítelmet fümigálni nem szabad.

O a látszatnak a zomboriak számára eleget is tesz — nyilatkozott az újságban, hogy békével marad. Otthon aztán tesz a mit akar, azt már nem írja ki a lapokba.

Nem fogom az ügyet hosszú lére ereszteni.

Nem gyanusítom őt vel, hogy három szál hívének ő diktálta a fogást: hitették el az emberekkel, hogy a ki szerepel a kérvényben, be fog börtönöztetni; mondok; nem is akarom őt ezen nyegle fogás szerzőjéül kvalificálni, egész röviden csupán annyit jegyzek meg: a minap megejtett hivatalos vizsgálator a már ismert 12 vádponthoz egy 13-ik járult: a vallás felekezet elleni izgatás, a mely büne pedig a „higgadtan — maradás” időszakára esik.

Ama nyilatkozatban kiderülendő „ártatlanságáról” is beszél Rédei.

Most már semmi disputának nincs helye e részt, miután a megejtett vizsgálator az összes vádpontok beigazoltattak. Ártatlanságról tehát beszélni nem lehet.

De tettem én idő közben egy érdekes megfigyelést. — Rédei jegyző a vádemelés s a vizsgálator megejtése közé esett időben szüntelen löttöt-futott, hol Szabadkára, hol Zomborba. — Hát kérdem én az ártatlanság mióta commiss voyageur? A középkorban olyan volt az igazságkérés módja, hogy a vádlott békén megülhet a helyén, a vádemelők tiszte bizonyítani.

A vádlók meg is tették a magukét.

A vizsgálator megesett. Hamarabb is kijöhetett volna, de elvitték így is. Henem már most kíváncsiak vagyunk rá: meddig ül egy közhivatalnok a maga székében, a kire rábizonyították, a többi elugrove, azt, hogy viseletével közbotrányt okoz, hogy tettelesen erőszakoskodik, hogy zsarol, a polgárok vagyoni és személyi biztonságát veszélyezteti, hogy ez a hivatalnok meddig ül még a székében s a mi nyakunkon? R. m.

Képviselő választási mozgalmak.

Nyilatkozat.

A kormánypárt részéről korteslogásként szárnyra bocsájtott azon hír ellen, hogy én Zomborban kormánypárti érzelmt volnék, és vóm kormánypárti jelölt mellett korteskedném, nyilatkozom és ezen hirt aljas és gaz rágalomnak nyilvánítom,

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

Teminiscenziák a zombori népfőlkelői tisztai tanfolyamból.

— 1887. ápril hó 11-től május hó 3-áig. —

V.

Lógyakorlaton.

„Édes anyám, fáj a ...”

Ahhoz, hogy én azt a puskát, melyet 21 napig hátamon s keblemen melengteték, valaha is elfeledjem, oly nagy mérvű szívvelenség kell, a milyen énbennem ninet. — Szimpatikus és kedves egy puská volt ez, melytől eleint minden ok nélkül idegenkedtem, de melyet, hogy közelebről megismertem, hogy azelőtt megbarátkoztam, csáméit magaméva tettem, elveit és meggyőződéseit osztani kényserültem — ugy megszerettem, hogy valahányszor elmegyek a kaszárnya mellett, melynek lufos folyosóján esting bánatos-ellengyattatlan, megdobban a szívem s kedvet érzek magamban felszaladni, megdönni egy kisé, hogy vajjon mit csinál? Aligha ismerne rám. Huszonegy napi dicő réghől mi sem maradt számomra vissza, mint az extra bakkan-csom, a melyet azonban „jól kideremelt” nyugalomba helyeztem. Tehát még csak a „lá b hoz” se tehetném.

Szeretnék bájos olvasónóm, ezzel a puskával közelebről megismertetni, nem muszka módra, hanem gyertyanaszartur leg; de ez csaknem határos a lehetetlenséggel. Előrelőhatatlan az a sokoldalúság, melyvel az rendelkezik, a nemes tulajdonságairól a főhadnagy ur három órán keresztül beszélt. Aztán bizonyos lelkiallátást, hogy ne mondjam — baka-és kell ahhoz, — hogy megérted „ki” legyen ő?

Avagy alkotás-e magadnak helyes fogalmat egy „huzsgolt furat”-ról, melynek ürmérete 13¹/₁₆ mm., melynek négy „huzsaga”, négy „örmsöte” és négy „lötlényi”-e van. S láttad-e már valaha „sávraszt-ok”-ját, a „saroktoldat”-ot és a „fark”-at, melynek lyukán a „harántesvar” dugatik

át? O és elképzelheted-e a „sarokgerendely”-t, a „gyuszeg-csavar”-t s a „zárpezcek” elővégt?

Mindbehez előszámlálhatatlan sok szép alkatrész sorakozik, milyen pl. a „lobbantanyulemez gyűrő” a „töltényperem-ágy” a „hüvelyklokó csap” a „biztosító nyugas” és Szlaha főhadnagy ur nyelve legyen az, a mely mind ki tudja mondani egy lélekzetre ...

Derek s jóindulatu puská volt ez. Olyan bizalmasan s szeliden simult vállamra, olyan fűrgén röpködött le a vesény szóra, — nekem nem is igen volt a véle dologom, mindent meg-cselekedett a maga jószántából, ha meghallotta a vesényszót.

Voltak ott akaratos és dacos puskák. Csövékben gonosz „dazin”-ek lakóstatk, melyek mindenféle malitiosus tréfákat incegeroztak. Nem szivesen trütk, ha väll-r a dobattanak, s nem egyszer fejbe komintották a gazdájukat. Aztán meg olvkor nekidühödve közintották meg a tusa fível gazdájuk asportosját, hogy az fölajdult bele. Némielyik világrét sem akarta magát megnyergeltetni a szuronytól.

Emlékzetes marad előttem sokáig Eugen barátom esete, a kire egy zomszédos puská csöve szörnyen megharagudott, s egy „tisztekedés” alkalmából ugy odakopogtatott a „hol fészkel az agy” — mint Arany János mondaná, hogy tudományos fejlődés valamenyny „protaplama-csepp” zavaros „rezgés”-be keveredett. De Eugen barátunk sokkal több hősiességet láptál kedvelés, hogy semféle „csakélyesség”-től zavartatlanig látta volna magát, egy szörnyen kutyába se vette ezt a „katona-dolgot” ...

Hanem a gyáva agysejtecskők odabenn éppen nem voltak hajlandók tréfára venni a gyengédelen „propos”-t s addig rezogtek össze-vissza, míg végre Eugen barátunk kénytelen volt kiállani a sorból s jenteni a főhadnagy urnak, hogy ő bizony „kissé szédledeg” ...

Le is ült hamarosan az árok szélére sáppadtan, miglen csak a harmonikus sejtözgés be nem állott, melynek utána nem valami nagy rokonszenvet táplála a szomszédos puská iránt, ismét a sorba léphetett.

De ördögös rossz lelkűségét a puská leginkább mutatta ki lógyakorlaton, a „Sikora”-erdőbeli lövöldében.

Főhadnagy ur bizonyosan ismerte a puská ezen okvetetlenkedéseit s előzőleg szabálvegekkel iparkodott őket megszelídíteni a kaszárnya udvarában. Ott nem is igen fészkelte ő

kelmék. Szép csendesen potyogtatták ki golyóikat s meg se mozcsoztak a válon.

A legtöbbje meg is szelidült, de azért maradt biz olyan, mely — mint a fenevad, ha vért lát, — nekizilajult midőn a lövöldéből „alak”-okat megpillantotta, s alig érte torkában a 29¹/₁₆ gr-nyi lágy ölmot, mely 4¹/₁₆ gr-nyi löpporral van garnirozva, máris páni rettegéssel töltö el gazdáját, a ki reszketeg kézzel szorongatta magához, hogy el ne szálljon.

Mikor aztán fekete kurtánus befelött a trombitájába, megadva a jelt a lövéshez, s a vitész népfőlkelő genge nyüzszögéssel vallotta életében először, hogy: „En Píripöcsy népfőlkelő lövő 100 lépésre állyszertt csőgömbbel egész alakra” — reszketeg kézzel fölhúván a „kakas”-t, ezelőzőre kezdett „mintha valam-növi ördög a puská csöbén örlöt táncra kerakoltatni volna, s bajszeletmes eszmévet sugdosott volna gazdájá fülebe.

Me: egy percz — s a „billentyű” visszatartott lélekzettel hátra buztak és a mutató ujjnak lassan mindinkább való visszahajlítása által a kakas lecsik” — mondja a gyakorlati szabályzat.

Egy dördülés hallatszik, melynek utána a nekivadul puská kegyetlenül oldalrapon a vállhoz, nem mulasztván el egy-zsersminden barátiatlannal megpaskolni az orzókat sem, — lábaink visszatartorodnak, a puská mérős ördögjei benyomulnak füleinkbe s ott biszeregnek perczekig a dobhártya körül.

Ilyen szeszélyes némely puská, kivált az első élelostüenyű lövésnél.

Azután is megkísérti egyik-másik a visszalökést, de a népfőlkelő sziv is bátorságra kel s csak fümigálja ezt a kis hetvenkedést.

Nagy versengést idéz t ő a mi förtélyos főhadnagy urunk azzal, hogy minden lövés után arra készítet, miszerint kiki saját nevének fölmondása mellett jelentse, hogy „talált” vagy „nem talált”.

Nagyon kellemetlen egy vallomás volt az, hogy: „Péő — nem talált”.

Caak ugy segített azon a mi leleményes Péő barátunk, hogy ő bizony soha se talált s egész öndzrettel kiáltotta el, hogy „nem talált”, mintha abban volna az igazi dicőesség.

Ellenben József barátunk szemérmösen lesütve szeméit, melyen hallgatott, s midőn arra szózták, hogy jelentse, mit lőtt, elkacsagta magát, s tudtuk, hogy bakot lőtt.

melynek súlyát az azt terjesztőkre hártom; kijelentvén, hogy én 1848-óta, a mikor, mint ifjú hovárd, a 45-as zászló alá kerültem, — érzelmileg soha sem pártoltam el ezen zászlótól, annak önzetlen híve és buzgó harcosa voltam, vagyok és maradok így Zomborban, valamint a környéjén választó kerületben, nem különben az egész országban. Erre ezennel ünnepélyes fogadást teszek.

Zombor, 1887. évi május hónap.

Vujevich Zakár.

Csonoplyáról írják: Deák András csonoplyai jegyző, — és Asztalos Márk — ottani földbírók — találkozásánál Csonoplyán a jegyzői lakást 1887. évi május 12-én reg. fel. 9 órakor.

Deák András — lakása ablakából látván Asztalos Márköt a járdán átjönni; falatozva kirohant az utcaajtón Asztalos M. elbű, és tájékozott dühvel megátadta Asztalos M. t.

Deák András: Hol volt maga öreg?

Asztalos Márk: Voltam a községhezánál adót fizetni.

D. A.: — Hol van magának a fia Márk?

A. M.: — Muhar alá szántani van kint.

D. A.: Nincsen ő szántani kint, hanem a faluban van ellenzékre korteskedni a multrik is ott volt Ó-Moroviczán a független 48-as párt megalakulásán.

A. M.: — Mi köze hozzá a notárius urnak; és hát nekünk nem szabad — oda menni, a hová mi akarunk, és azt tenni, a mi nekünk tetszik; birkánk vagyunk mi, hogy a notárius ur után menjünk?

D. A.: Majd meg mutatom én, hogy a fia meg lesz döntve és el lesz temetve örökre; tén a kormánypartból is lesz valaki megdöntve, és eltemetve, — hisz az én fiam nem vettét soha senkinek, és nincs mitől félnie.

D. A.: Vettét én ellenem, elrontotta az én dolgomat, elámitotta az egész községet, és az ellenzékre terelte; — maga tán bízik a Zakárban (Vujevich Zakár független 48-as párti képviselő jelölt) — hogy a perét megnyeri; majd megmutatom én hogy mit fog nyerni (ezzel a kormánypartú jelölt testvére a törvényszéki elnökre cselzett, mint ki által újat állítja A. M. perének).

A. M.: Ha én nem nyerek, talán maga fog nyerni, legyen a magáé. Én most három éve Szécsényi papra szavaztam, mit nyertünk vele; talán maga nyert, de a nép csak a nagy és tokozott adót nyerte.

Ezzel D. A.: notárius loci — nagy dühvel a falu házához rohant, és ezzel vége szakadt a pírordításnak; mire minden környékbeli ablakon a jámbor hívek hallgatva a kormánypartú notárius loci bűnbűléseit, és látva tájékozott — dühös-küldéseit, — lelki dülvük épülésére szolgált a nyílt jelenet, és még több kormánypartit tereltek a független 48-as párt.

Még egy pár ily — notárius loci tájékozott kifakadt; — mit a nemes-militárius fő-fő notárius négy szem közt — nagybogyó ravaszaggal, és adó emelés fenyegetése mellett szerinte titokban szokott végezni; és a mit Horváth Gyula, Horváth Vitus és Trenka Imrével szemben meg is cselekedett; — és a nép az ily feltalokodott díjaz profeta gyakornokoktól tömegesen eltordul; és fennen fogja lobogtatni a független 48-as zászlót.

Egy szemtanu.

Bácsamegyében a függetlenségi párt térfoglalása — írják az Es-nek — örvendetes lendülettel nyert. Orbán Balázs, mint a központi végrehajtó-bizottság kiküldöttje, erős kezekkel ránta fel az elszábadás lethargiájából az itteni népet, megjelenése minemindenütt tömegesen sorakoztatja a népet a függetlenségi zászlók alá. A bácsalmási kerületben tett körútjából Orbán Balázs kold-

Csupán Pál barátunk rezenizorott kiséssé. Váltig azt hajtotta, hogy azok az irigy bakák odakivül az árokból, a kik a trombita-jelre előjönnek a pozíójukkal itegezni az alak fölött, hogy „nem talált”, — azok nem akarják látni, hogy ő igen is talált a merő rossz akarattól hazudozva. Mely kifogása valamennyi „nem talált” szívében viszhangra lett, csak a főhadnagy urában nem.

Azonban elismerés az érdemnek. A 16 drb népfelkelő között akadt egy, a kinek mind-egy volt, akár 100, akár 200, akár 400 lépésre löv, mind a szíre közepén talalta a szerencsésen alakot, mind a lövő ellenlétét volt Péro barátunknak, a kinek megfordítva szintén „mind-egy” volt.

Es az egyetlen a maga nemében, „Kristián” ur volt, a legelőcsézebb népfelkelő, a ki csak valaha a — kürtös trombitájára „dreihricht”-et tánczolt.

Jó bajtárs a kitűnő katona-ész, a kitől bármit kérdezhetett az elméleti hadnagyt ur, akár tudta, akár nem, megfelelt rá csak azon csodálkozott, hogy akadtak olyanok, a kik nem tudták feleletet adni.

Mintha bizony a katona előtt valami „lehetetlenség” is volna.

Kristián ur vala a legjobb czéllövő, dicserettség az ő neve.

De hát nem is mind erről, hanem az én puskámról akar- tam én voltaképen szólani. Az én puskámról, a az én puská- hoz, búcsú-szó, — ki tudja, — talán örökre!

Isten veled hű bajtárs, ki 21 napig hitvesi szeretettel csüngtél vállamon. Imperetős számód, a 153-as örökké emléke- zetemben marad! — És ti bakák kik abban a szerencsés hely- zetben lestelek, az én puskámmal kötni meg azt a szent frigyét, melyet a haditörvények előírnak, legyetek jóindulattal iránta, a ki nem llik, nem potoz, s nem makranczoskodik.

Ah, ő oly szelid s bizalmas volt irántam.

Nem úgy József ur, a ki a lögyakorlatról hazajövén, leemelte válláról a vele következő párbeszédet folytatva.

Hexa hoztak kutyát! Fogsz te a jövőben is ru ni s tiszgálni? Várj csak! vislek a puska-műveshez, ki egy hosszú vasvesszőt fog a torkodba nyomkodni, s kitűzi belőled a go- nosz szellemeket.

Igen s most egyelőre imitt nézél, erre a szegre fölakasz- talak!

És a puska válaszólag mérgesen csevetett a ravaszával József ur kegyetlenül ragadta meg a kantarférszát s bre- viannan fölakaszta, miköbben körörendő kaczagást hallatott (Folyt. követ.)

den váratlanul jelent meg Ó-Becsen a bár senki előre nem tudta érkezését, elég volt pár órai itt mulatása arra, hogy a választó polgárok ezrei önként összerogojanak s az értekezletükön való megjelenésére küldöttégek felkerjék: Orbán egy óráig tartó beszédet intézett az egybgyűlékez, a melynek rendki- rítói hatása leginkább abból ítelhető meg, hogy a kormánypart másnapra hirdetett képviselőjelölti gyűlésén, — melyre nem a kormánypart, hanem a Popovics-Vaszul-párt hívatott meg — a hivatalosan berendelt előljárókon kívül két választópolgár jelent csak meg s így Popovics kéthangulag lett jelöltnök kikiáltva. Ó-Becsen a gazdak köre — a kik eddig kormánypartiak voltak — tömegesen sereglett a függetlenségi zászló alá s egy 15 tagu küldöttégek által fog a központú jelöltet kérn. Ó-Becseről Orbán Balázs május 11-én Adára ment át, hol már a nép ezrei várták a város díszes piacán; melyen felháborodva Matkovics Lajos főszolgabíró azon önkényes rendelete miatt, mely szerint meg- tiltotta azt, hogy a bejelentett gyűlés a piacon tartassék, hol a kormánypart mindenkor tartani szokta gyűléseit. Nem is tévesz- tette el a szolgabíró önkényi hatását. Ugyanis Orbán a nép ezrei- től követve vonult a függetlenségi kör tágas udvarára, hol Matkovics szolgabíró is megjelent, s azon asztalhoz ülve, melyről Orbán beszélt, jegyezte egy nagy papírra a beszédet. Orbán beszédében cselzett azon hivatalos önkényre és hatalmi tulka- pásra, a melylyel a szolgabíró megsértette a polgárok törvény- biztosította szabad gyűlékezési jogát, s szigorúan ítélte el a szol- gabíró hatalmaskodását, azután határozatlan lelkesedés közt fejte- gette a függetlenségi elveket s bírálta a kormány eljárását, vé- gül jelöltül Eötvös Károlyt ajánlotta, a mire a hallgatók szünni nem akart dőnzése volt a helyeslő felelet. Mire a főszolgabíró is felelekedett s azt mondá, hogy „Nem akart beszélni, de Orbán bombasztikus beszédére felelnie kell.” A nép azonban: de Orbán hallgatjuk, le vele, abzug Jászki! Nem feleltük a bír- választást! (A bírvasztás története az, hogy az adiak csak- nem egyhangulag kívántak egy egyönt bíróul, de a főszolgabíró kinevezte egy olyat, a ki csak 10 választó akart, s midőn a nép ezért szugolódott és felebezni akart, lovas csendőrökkel ro- lantatta meg, tiportatta a sárba, sokakat megsobesítette.) Kiál- tásokkal elnyomta a beszélni akaró szolgabíró szavait, s ott hagyta a termet. A szolgabíró kocsijára pattant. A szolgabíró ez erőszak- koskodása itt is megtermé gyümölcsét, mert nonsokára az adai szerb választók egy népes küldöttégek jelent meg Orbán szállá- sán azzal a kijelentéssel, hogy a szerb választók a perczolt fogva (teletlenül csatlakoznak a függetlenségi párthoz, s kikiáltott jel- löltjük Eötvös Károlyhoz. Orbán 12-én reggel Moholon tartott nagyzebású beszédet, a melynek hatása alatt Eötvös Károly itt is kikiáltott jelöltnök. Erre a jó előre bejelentett gyűlésre is szándékozott a főszolgabíró megjelenni, de az előző nap esemé- nyei után jónak látta távol maradni.

Ns.-Militárcsól írják: Ns.-Militáresen 1887. évi május 14-én d. u. 3 órakor — Weisz György — ottani községi szegény kancellista a nagyvendéglőfogadóban, Széchenyi Jenő kormány- pártú zászlót, a kölcsön segély-egylettel közösen fogadott mezt- lábos cselője kezébe adván; — itatott boldog boldogtalant, és éltette jelöltjét.

Három dolog került sikerült a potya borra esábitani s a kiket Széchenyi zászló alá hat tamburás kíséretében a fa- luba küldött verbuválni híveket; és bár torkuk szakadtából be- ordították a falut, nem sikerült nekik több embert fogniok csak egy szavazat nélküli józan fiatal embert, kit erőszakkal maguk- kal vitték; és a fútozásban részegen dúlögött Sinkót.

Mig es a faluban történt, az idő alatt Weisz György — egy ott áldogáló töl koldusnak rongyos szűrté magára kapva, a ogadó tetőjére mászott, és onnét éltetve jelöltjét producálta bár- gyu — részeségét.

A verbung — vissza érkeztével — Weisz György — jobb sorra érdemes Balogh Ernő — jogász, és a jelöltnök gy- fiával — egyetemben a verbungal kocsiira felpakolt, és nagy mulatságra, és méltó megbotránkozására a nemességnek — Kaich letván sőr korcsájába ment, ott dőzöltek késő éjjelig, a hol sikerült is a részeg hős — cancellistának — Vinkovics Márton koldust — leitatni; s hogy hóies botránját még inkább tetőzje; vissza jövet 11 órakor éjfel felé egy kerítésből léozott leszakítva, azt — a részeg koldus V. Mártonnak kezébe adta s utasította hogy a Pál János házán levő — V. Z. ellenzéki jelöltjelvénye fairszaszt lesszakítsa, a mi meg is esett.

Vinkovics Márton koldus — ezt maga is elbeszéli, és igazolatlanki Weisz Györgyének az 1874. évi XXXIII. t. cz. (választási törvény) 104. §-ában útköző és rendőrvöl bünté- tendő kihágását a 6. tamburás, és Balogh Ernő jogász szem és fül tanuk eskü alatt.

A rendőri feljelentés — immár megtörtént — illetékes helyen 42/k 1887. szám alatt.

Az ó-becsei választó kerület képviselője, Popovics Vazul e hó 11-én tartotta magyar és szerb nyelven negyszánu halga- tóság előtt beszámolóját.

A beszámoló beszédet megelőzőleg a kormánypart elő- ke: Viassy Károly kir. közjegyző, az eddig viselt pártelnöki tisztegről lemondott.

A kormánypart újóli megalakulása s minekutána a je- lenlegi kormánynak bizalom szavazatot, Dörner Márton indít- ványa folytán, a párt tiszteletbeli elnökvé: Fernbach Antal temerini nagybirtokos, társelnökül pedig Viassy Károly és Popo- vics Sándor lettek megválasztva.

A kerület jelöltégre Popovics Vazul kiálltattot ki. Midőn Popovics Vazul megjelent a Korona-szálloda dísz- termében, Szulik József prépost szép beszéddel üdvözölte s kérte, hogy ezentul is fogadjal el e kerület mandátumát.

Popovics megköszönte a benne helyezett bizalmat, el- mondta beszámolóját és programbeszédét.

Déiben nagy bankett következett, melyen a toaszok árja folyt Popovics, Szulik, Fernbach, Milkó, Dörner, Tripolszky, Lakatos és még számosan poharat emeltek a párt győzelmére.

Az újdéki lapok szerint a mult vasárnap Újvidéken megtartott szerb választógyűlésen, melyen a Zasztava szerkesz- tője Tomics Jása vitte a főszerepet, 1000 ember vett részt. A hozott — a választásokra vonatkozó — egyik határozat szerint: „a szerbajku választók a választások alkalmával nem támogat- ják sem a kormányt, sem az ellenzékét, a kormánypartú szerb jelöltre még az esetben sem szavaznak, ha az illető kerületben nemzetiségi jelölt nincs is.”

Apatin, 1887. május 17-én.

Tekintetes szerkesztő úr!

Az apatini kormánypartiak f. hó 15-én 54 kocsiu kirándultak jelöltjükkel együtt Sztapárra.

A kirándulók önmagukat élenezve példás rendben vonultak — a lélekharag véletlen kísérete mellett — a templomtelezen keresztül egyenesen Szt.-Iánura — s onnét — hol a kerület szolgabírája is csatlakozott — „Sztapárra”; ahol Sztankovics elcsapásával és Gräber Gyula (?) által az apatini járásbírósnágnál letett 9000 fittal a helyzet humbug és kitévés csinálására eléggé kedvezőnek látszott!

Példátlan is Sztapár lakosságának halála és nem is lesz szükség aztán fényes nappal gyertya világítással tam- burászó és boros kancsóval híveket toborozni. Az út előtt egyenes lett Sztankovics elcsapásával, sőt mi több — a de- rék sztapáriak az alig 1 év előtt rájuk vert vaskezdty nyom- mását teljesen elfelejték — szóval — sztapári polgártár- saink nyakig úsztak az örömben, midőn az apatini kormány- partiakat 25 fogadott kocsiu és egynehány Forreiterrel fog- datták.

Hálából a sztapáriának 50 hordó apatini márczen Bier állt rendelkezésre — s ugyancsak hozzáálltak ahhoz, hogy minél több fogjyon a „jóhót”. Derék polgártársaink örültek a bőkezű paprikást osztogató vendégeknek és meg is kérték őket — hogy jöjjenek mennél többször látogatába; szívesen segítenek ha szükséges, — Fernbachék egész bir- kanyáját fogyasztani.

Cak a programbeszéd — nem tetszett a sztapári- aknak, — azt hitték, hogy Fernbach — az ellenzéki jelölt! — és olyan beszédet is fog mondani, melyet jobban fog- nak megemésztelni, mint azt a birkapaprikást! — Elég az hozzá, egy csipettel sem lettek okosabbak — s örültek, mikor a kedves vendégek a községet elhagyva Szöntára in- dultak, másodsor boldogítandók e kis község derék lakóit.

Itt ugyan nem volt paprikázások, — de annál több ölelkezés a sokat zaklatott tisztelendő atyával — ki a poli- tikai kalváriajárást úgy látszik meguva, — vissza vonult.

Midőn a kirándulók Apatinba visszaérkeztek, elég nagy lármával kísérték a drága pénzben megünnepelt jelölt urat, — lakására, és nem győztek ez után eleget bizonyít- gani, hogy Sztapár meg van hódítva, és ha találkoznának itt-ott — számszerint 250 olyant, kik meg nem tértek: még van elég idő arra, hogy Hockstok és Josits nagy nevé szavazat nélküli politikuskok őket az igaz utra térítsék.

Hát most tisztelt kormánypartú ellenfeleink — na vegyék rossz néven — ha én ezen híreszteléseknek hitelt nem adok és kérem ne tudják azt be hitelenségemnek, hanem inkább annak, hogy én jobb forrásokból merítem a híreket, — mint önök gondolják.

A Sztapáron 2 azaz két kormánypartú zászló fénye- sen igazolja a sztapáriak elvszilárdaságát, — ellenben a ki- rándulók fényes eredménye mellett eléggé tanuskodnak az utca hozzat elvesztett émszletlen birka hús darabok; melyek e mellett arról is tesznek tanuságot, hogy a kor- mánypartú Rittereknek a legnagyobb megeröltetés daczra sem sikerült derék sztapári elvtársainkat megenni — és aztán jobban tetszik — ha megelégszenek birkahussal ott- hon — Apatinban.

Tisztelettel:

*

A titeli kerületben, a melyet most Dimitrijeviš Milos képvisel, az újdéki Szerbszki Narod szerint négy jelölt lesz. Dr. Polit Mihály és Tomics Jása (a Zasztava szerkesztője), nemzeti- ségi programmal; Dimitrijeviš Milos (Jelenleg a kulpin kerület képviselője) és dr. Pavlovics István (a hazaliansan szerkesztett Nasa Doban-ak szerkesztője) pedig kormánypartú programmal. A Szerbszki Narod Pavlovics megválasztását tartja a legbizonyosabbnak.

Az ó-becsei választókerület kormánypartú képviselője Popovics Anzul e hó 11-én tartotta magyar és szerb nyelven beszámolóját, Popovics Vazul újóli jelöltet. Tiszteletbeli párt- elnökké Fernbach Antal temerini nagybirtokos, társelnökül Viassy Károly és fútozstelendő Popovics Sándor választottak. Dél- ben bankett következett, melyen Popovics, Szulik, Fernbach, Milkó, Dörner, Lakatos, Tripolszky és Popovics Pánto toaszottak.

Dr. Mukits Károly Szabadka városi II. választó kerület szabadelpjárú képviselő jelöltje f. hó 19-én — alkalós csütör- ökön — tartja meg program beszédét. Ellenfele a mostani képviselő dr. Horváth Mór szintén szabadelv párti.

Megyei s helyi hírek.

Az eperjesi, nagy-károlyi és tereczkői tűzkárosultak ré- szére a bajai városi tanár, e hó 14-én tartott ülésében — a közgyűlés jóváhagyásának reményében — 100 firtot utalványoz- tott, egyszeremind gyűjtés iver kibocsátását rendelte el.

A palánki ipartestület kezdeményezésére folytatán Német- Palánkán 1887. évi június 5-étől 1887. július hó 17-éig általános kiállítás tartatik. Gromon Dező m. kir. honvédelmi államtitkár mint védnök fogja a kiállítást kellő ünneppélyességgel megnyitni. A beérkezett jelentések s a jelenkezett kiállítás száma után itélve a kiállítás érdekes és megtekintésre méltónak ígérkesik. Német-Palánka mezővárosa a Bacs-Bodrogh megyebeli mezővá- rosok között közép helyet foglal el: Vidéke szép; fekszik a Duna partján, s gőzkomp köti össze a szomszéd Szerém megyebeli Illok (hajdan Újlak, az Újlaki Grófk volt birtoka) mező vá-

Hirdetések.

Karanosalja.

Baglyasalja.

ÉSZAKMAGYARORSZÁGI

EGYESÍTETT

készénybánya és iparvállalat
részvény-társulat.

Ajánlók

külön minőségű hazai közép- és iparvállalatok
gyári, gazdasági és házi ezélokra
a legutányosabb árak mellett.
Rendelményeket kérünk központi irodánkba
Budapest, Erzsébetter 3. szám alá intézni.

10-1

Az igazgatóság.

„Tehát ő volt... és nekem soha sem irt felőle; Hogy el tudta hallgatni... Öprenkedék magában Galambos; de elmékedésében Orszo zavarta, aki sikoltozva rohant a szobába: „A nagyságos asszony jön, meg az Ida kisasszony is!” „Jaj, jaj!” csapkodta össze kezét a seled.

A hangos kiabálásra és örömválzára Sarolta fölryitotta szemét; az „anya a mellékszobából kiugrott — az öröm még rugókonyságot is kölcsönzött neki! — és egy kis csoportot dugott Galambos kezébe, úgy hogy Sarolta, kinek ágya mellé termett azonnal a doctor, ezt csare neva vehette: „Majd otthon olvassa el őket!” — s úgá az anya Galambos lüleibe olyan csendesen, hogy még Galambos is alig éretele meg; s azután Saroltához rohant, miközben Galambos a kis csoportot belső zsebébe rejté.

Az egész egy pillanat műve volt.
A kocsi ezalatt az ajta elé rohogott. „Menjen — asszonyom a vendégek elé; én majd addig itt maradok” — szóla Galambos az anyához, ki leányát csókolgató.

Mig az anya a vendégek fogadásával volt elfoglalva, addig Galambos a beteg áterét megvizsgáta és a magával hozott porokból egyet Saroltának beadott.

Sarolta eddig még egy szót sem szólt. Miután azonban a port bevette, mely valószínűleg jótékonyan hatott idegzetére és kedélyére, egy átható pillantást vetett Galambosra, — talán arról akart meggyőződni, hogy nem-e Andor áll előtte? — azután egy gyenge sóhaj tört ki mellőlő és így szólt:

„Mondja, Uram, ki hívta önt ide? A kérdésben valami megvétel, elutasító, valami gúnyos rejlett.

Galambos ezt megértette; kellemlentül hatott lelkére; de azért nyugodtan válaszolt: „Senki, kisasszony, magamtól jöttem; mikor meghallottam a szerencsétlen esetet, azonnal ide siettem és közzéssel felajánlottam segítségemet. Nyugodjék meg, kisasszony, az itteni végzetben. Kegyredre még boldog jövő vár; törje békével a sors csapásait, melyek csak próbálkóvetik a mindenség Urának!

A „boldog” szóval Sarolta gúnyosan mosolygott; szólan akart valamit; de hallgatott. Galambos szavaiban némi megnyugvást lelt és egy hálás pillantást vetett rá.

Galambos folytatni akarta; de a bejövők által beszédőben félbeszakított.

Legelől jött a nagyságos asszony, Ferdinándnak, Sarolta nagybátyjának neje. Utána jött Sarolta anyja kesz foga ládát, Ferdinánd bátyjuknak kedves és szeretett méltó leányát.

Galambos előttük felélt és udvariasan meghajta magát. „Galambos doctor ur.” — „Bátyám én.” — „Ida, leányuk,” mutatá be egymásnak a gondos „anya az ismeretleneket.

„Már hírelől ismerem a doctor urat, kinek köszönettel tartosom; igen örvendek, hogy itt találom és alkalmas nyílik becses személyét is megismerni, másrészt köszönetemet kifejezni” — szóla a nagyságos asszony egy. Sarolta anyjával körülbelül egyenlő korú, de sokkal fiatalabb kinézésű nő, Galambos felé nyújtva hófehér, kis kezét.

Galambos udvariasan meghajolt, miközben pár szóval annyit rebegett, hogy szót sem érdemel és a felője nyújtott kecsékére csókját akarta lehúlni.

„Az nem engedhetem meg, doctor úr — választott életken a kedves öreg asszonyság — nem vagyunk mi olyan nagy urak!

Tényleg pedig ferje gyártásjódonos volt.
Ida kisasszony, amint csak a szobába léptek, Saroltához rohant, össze-viszsa csókolta és csak miután Sarolta erős ostromlásának engedve, hűlébe sugta, hogy már jobban van és hogy életét a fiatal doctornak köszönheti, támaszt fel benne az udvariasasság érzete és a doctor felé fordult.

Ep azon percében nézett maga mágé midőn anyja beszédét befejezé és Galambosnak kezeit megfogadta és szívelyes köszönet után leánya felé fordult: „No edes leányom, te nem is köszönöd meg a doctor urnak, hogy értesített bennünket Saroltánk állapotáról és oly ünfeláldozólag fáradozik kedves betegünk érdekében? — Einye te kis háladatlan csintalan — folytatá az anya kedélyes dorgálását; hogy megfolelkozik magáról! Adsz mindjárt kezét a doctor urnak?”

Ida pirulva nyújtotta kezeskejét Galambosnak. „Köszönmő — szóla alig hallhatólag — hogy rák is gondolt és nem hagyta az eseményt tudunk nélkül felőlni.”

Galambos tulboldog volt.
Az „anya még semmit sem érzett az eddigi köszönetekből. Galambos ezt észrevette és azért így szólt: (Őn csódkozik, hogy a ténesszony már tud rólam és minketten köszönetükkel halmoznak el. Ezt nem érdemlem ugyan meg, mert én csak egy olyan módot ragadtam meg, mely nekem a kezelésben és gyógyításom sikerében nagy segítség. Orsától megtudtam, hogy hívere és családja jelenleg a szomszéd faluban tartózkodnak, rögtön futárt küldtem rájuk, hogy azonnal jöjjenek, ha Sarolta élete kedves nekik, mert abban erősen hittem, hogy ez használni fog. Pár napig most itt fogjuk őket tartani és az alatt meglátják, hogy Sarolta egészsége milyen rohamosan fog helyre állani — különösen a kedves Ida kisasszony társaságában.”

A nők megértették őt és hűdá pillantásokat vetettek felé; hát Ida? — Mit érzett ő? — Majd meg fogjuk látni.

(Folytatás köv.)

Nyilttér.*)

A legjobb
cigaretta-papír
a valódi
LE HOUBLON
francia gyártmány.
Cavley és Henry-től Párisban.
Utánzóktól mindenki várak.

Ezen papirt dr. Pohl J. J. dr. Ludwig H. dr. Lippmann R. urak vegyeszet tanárai a bécsi egyetemen, legmegelőbb ajánlják, és pedig különösen azért, mert a dohányt a tisztaságáért fogta, és mivel reménytelenül oly anyaggal bícsa vegyítve, mely az egészégre kártékonyan hatna.

500 CIGARETTES
FACONELLE DE LA REQUISITION
17, rue Brégoire, à PARIS

* E rovát alatt közlöltek nem vállal felelősséget a szerk.

Felőlő szerkőztő kiadó-lapjalajdonos:
Dr. MOLNÁR GYULA.

VÁSÁRI ÉRTÉKJELENTÉS

Van szerencsem a b. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy a vásár alkalomával itt Zomborban, vásártéri stramban Falcione Gusztáv ur kereskedésével szemben dusan berendezett

látserészeti ternet

allítottam fel. Raktáron tartok nagy választékban szemüvegeket, zwickereket, lorgnőket, hogy kértályból és diótyűből, ugyszintén szűke szemkiváló üvegeket közönségvételből, fűtős, szem-bajosoknak; színházi, mező és vadászati látóeszközök, legújumérő, hőmérő, nézőlencsét (Lupen), görbeveket, vizmérőket, valamint mindenemű folyadékmerőket, pársi különlegességeket, u. m. ste-rooskopok és a hozzá tartozó nagy választékú svájci látványképek stb. Továbbá látorkodóm figyelmzemre, hogy a birtokomban lévő zeupróba-készítőkkel (Optometer) azon keilen és helyzetben vagyok, miszerint a szem látóerjét megvizsgálhatom és a szemtől a szemhez szükségesítő üveget pontosan meghatározni képes vagyok.

Eivallók mindenféle az optika szakmába vágó javításokat melyet személyesen eszközök.

Igen biztelt vevőim, nemkülönben a n. é. kö-zönség eddig nyert bizalmát továbbra is kérve ma-radtam teljes tisztelttel!

Kellner Márton,
Istvánváros, Szeged, hűbeben 6. szám.

Huzás már a jövő hónapban.

Kincsem 1 ft sorsjegy 10 ft
Főnyeremény középszemben
50.000 frt
10.000 frt, 5000 frt 20% levon. | 4875 pénznyeremény.

Kincsem-Sorsjegyek kaphatók: A magyar lovaregylet sorsjegy-irodájában Budapestben, váczi-utca 6. sz. továbbá a lap kiadóhivatalában.

Kitünő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Legjobb asztali- és üdítő-ital.
Hazánk legkedveltebb
Savanyúvize

A MOHAI
ÁGNES
FORRÁS.

Friss föltésben az ország minden gyógyszerelátárban, miszerkeskedésében és vendéglőjében kapható.

ÉDESKUTY L.
Országos főraktár
m. kir. és orosz kir. udvari asztali- és üdítő-ital
BUDAPESTEN, Erzsébetter 7. sz.

Zomborban kapható: Farkasné Örnáts Jánosné, Róbert, Hirtornok és Szerényik, A. Weindner, Apolló; Thass és Ernel, Abraham H. Hédágy; Eduard Rannoch, Bész-Almássy; Szék Gyula, Rosenberz Adolf, Adán; Dobler József.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Az 1886-ik évi elszáll. 2.000.000 palack.